

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516216889
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7516216889.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Piešťany, Žilinská cesta 130, IČO: 36 866 598 proti žalovanej T. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V., V. XXX/X, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, za účasti osobitného subjektu na strane žalovanej: Združenie na ochranu práv občana - AVES, Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 1.983,95 eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalovanej a osobitného subjektu proti rozsudku 8Csp/250/2016-257 zo 4.6.2021 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

O d m i e t a odvolania.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom 8Csp/250/2016-110 z 10.1.2019 žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a osobitnému subjektu na strane žalovanej priznal nárok na náhradu 100% trov konania proti žalobcovi s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.983,95 eur s prísl. tvrdiac, že so žalovanou uzavrel dňa 8.9.2003 zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške úverového rámca 22.000,00 Sk s premenlivou ročnou úrokovou sadzbou 10,85 %, pričom dodatkom zo dňa 13.2.2004 došlo k navýšeniu poskytnutého úverového rámca na sumu 37.000,00 Sk, pričom dlžníčka svoje povinnosti neplnila napriek jeho ústretovému postoj, kedy strany dňa 22.10.2015 uzavreli dohodu o splátkach, predmetom ktorej bolo umožnenie žalovanej splatiť dlh v mesačných splátkach po 100,00 eur, keď zároveň súčasťou dohody bolo aj uznanie dlhu zo zmluvy o úvere v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka vo výške 1.983,95 eur. Uviedol, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 13.2.2017 poukázala na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, uviedla, že jej zomreli manžel aj dcéra a stará sa o štyri deti, pričom vyjadrila ochotu splatiť dlh v menších splátkach. Citoval vo vybranej časti z prednesov strán a poukázal na to, že žalobca ako listinný dôkaz o úverovom vzťahu so žalovanou predložil iba dohodu o splátkach a uznaní dlhu v zmysle § 558 Obč. zákonníka. Uviedol ďalej, že uznesením zo dňa 29.10.2018 pribral do konania na ochranu práv žalovanej osobitný subjekt a to Združenie na ochranu práv občana - AVES, ktorý poukázal na spotrebiteľský vzťah strán a upozornil, že žalobca nepredložil žiadnu zmluvu o kontokorentnom úvere, ani dodatok k nej a nepredložil ani platobnú históriu žalovanej a nebola tak preukázaná žiadnym dôkazom uplatnená výška istiny a spochybnil predložené uznanie dlhu, keďže žalovaná nemala žiadnu vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh. Citoval článok 6 ods. 1,2, článok 8 a článok 15 ods. 1 ako aj § 132 ods. 1,3, § 153 ods. 1 až 3, § 290 a § 295 C.s.p., ako aj § 2, § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2011 Z.z. ako aj § 39 a § 588 Občianskeho zákonníka a tiež § 7 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 250/2007 Z.z. a za nesporné pokladal, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli dohodu o splátkach, ktorou žalovaná

súčasne uznala svoj dlh voči žalobcovi vo výške 1.983,95 eur. Popísal, ako reagovala žalovaná na otázky týkajúce sa uzavretia dohody zo dňa 22.10.2015 a bol toho názoru, že odpovede indikovali nižšiu úroveň jej právneho vedomia. Uviedol, že povinnosťou žalobcu v zmysle § 132 ods. 3 C.s.p. bolo pripojiť k žalobe dôkazy, avšak žalobca mu predložil iba dohodu o splátkach a uznaní dlhu, pričom žalovaná na pojednávaní 16.10.2017 odpovedala, že podstata inštitútu premlčania pohľadávky jej nie je známa. Zaoberal sa ďalej podstatou inštitútu procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany a potrebou ich včasného uplatnenia a uzavrel, že jediným listinným dôkazom, z ktorého mohol vychádzať, bola dohoda o splátkach a uznaní dlhu. Popísal ďalej tento inštitút podľa § 558 Obč. zákonníka ako jednostranný právny úkon dlžníka a v danej veci ho charakterizoval ako formulárové ustanovenie vopred pripravené žalobcom, pričom žalovaná na pojednávaní ani nevedela uviesť, čo znamená premlčanie a nedokázala sa vyjadriť k prednesu žalobcu a preto posudzované uznanie dlhu vyhodnotil ako neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zákonníka. Keďže žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a svoje skutkové tvrdenia nepodoprel dôkazmi v súlade s princípom hospodárnosti a podľa jeho pokynov, žalobu preto zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 C.s.p..

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a prípadne ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a to s použitím odvolacích dôvodov upravených v § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ C.s.p.. Uviedol, že písomným podaním žalovanej, ktoré mu bolo doručené 13.2.2017 táto uznala žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu a uviedla, že svoj dlh chce a je ochotná platiť v mesačných splátkach. Na základe tohto uznávacieho prejavu podaním zo dňa 23.3.2017 navrhol vydanie rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 C.s.p., avšak súd prvej inštancie nevydal rozsudok pre uznanie nároku a tento postup v rozsudku žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie neplatnosti dohody o splátkach a uznaní dlhu zo dňa 22.10.2015, avšak neuviedol, z akého dôvodu nebral do úvahy žalovanej procesný uznávací prejav. Citoval § 282 C.s.p. a popísal podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku, keď všetky podmienky pre takéto rozhodnutie v posudzovanej veci boli splnené. Za existujúceho procesného stavu mal súd prvej inštancie právnu povinnosť vydať rozsudok pre uznanie a nemal možnosť rozhodovať o tom, či za splnenia podmienok vydá alebo nevydá takýto rozsudok. Žalovaná totiž v konaní žiadnym spôsobom nespochybnila žalobou uplatnený nárok, ale tento žiadala vyrovnať vo forme splátok. Upozornil, že uznanie dlhu pred súdom je úkonom, ktorý nemožno zobrať späť. Zdôraznil tiež, že osobitné ustanovenia Civilného sporového poriadku o spotrebiteľských sporoch nevyklúčujú ani nemodifikujú aplikáciu ust. § 282 C.s.p. a toto ustanovenie sa aj v spotrebiteľských sporoch aplikuje bez akýchkoľvek obmedzení alebo modifikácií a na podporu svojej argumentácie citoval vybrané časti zo špecifikovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Citoval ďalej článok 2 a § 220 ods. 2,3 C.s.p. a mal za to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a bol toho názoru, že v rozsudku súdu prvej inštancie absentuje jeho dostatočné odôvodnenie, pretože konajúci súd nedostatočne zdôvodnil, prečo nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku žalovanej a z akého dôvodu sa vôbec nezaoberal jeho návrhom na vydanie rozsudku pre uznanie nároku.

4. Krajský súd v Košiciach, rozhodujúci o odvolaní žalobcu uznesením 3Co/188/2019-211 z 28.9.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 10.1.2019 a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na to, že žalovaná v podaní zo dňa 13.2.2017 okrem popísania svojej nepriaznivej životnej a finančnej situácie prejavila vôľu svoj dlh uhradiť v menších splátkach a toto jej podanie bolo uznávacím prejavom, na ktorý bolo potrebné prihliadať.

5. Súd prvej inštancie ďalším rozhodnutím (teraz preskúmaným) - označeným ako rozsudok pre zmeškanie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.983,95 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 10,85 % ročne zo sumy 1.468,70 eur od 19.05.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.468,70 eur od 19.05.2015 do zaplatenia, a to tak, že žalovanej sa povoľuje žalovanú sumu spolu s trovami konania splácať v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky a žalobcovi tiež priznal nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanej.

6. Zrekapituloval priebeh konania a poukázal na právne záväzné závery odvolacieho súdu obsiahnuté v jeho zrušujúcom rozhodnutí a bol toho názoru, že boli splnené zákonné podmienky zakladajúce jeho povinnosť vydať rozsudok pre uznanie, ktorými sú v danom prípade uznávací prejav žalovanej zo dňa 13.2.2017 a návrh žalobcu zo dňa 23.3.2017 na vydanie rozsudku pre uznanie nároku, v ktorom tento súhlasil, aby žalovanej bolo umožnené splácať žalovanú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 30,00 eur. Citoval tiež § 232 ods. 1 až 3 CSP a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 nariadenia platného od 1.2.2013 a v súlade s nimi žalovanú zaviazal aj na zaplatenie príslušenstva pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 263 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov celého konania.

7. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná, navrhla ho zrušiť a priznať jej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania majúc za to, že neboli naplnené procesné podmienky pre rozhodnutie vo veci rozsudkom pre uznanie nároku. Citovala § 282 CSP a mala za to, že prvou podmienkou vydania rozsudku pre uznanie nároku je úplné alebo čiastočné uznanie žalovaného nároku a takýto spôsob rozhodnutia musí navrhnúť druhá sporová strana. Uviedla, že jej prejav obsiahnutý v podaní zo dňa 13.2.2017 bol neurčitý a nespĺňal atribúty riadneho uznania nároku. Citovala tiež § 558 Občianskeho zákonníka a upozornila na to, že pre kvalifikované uznanie dlhu sa vyžaduje, aby konajúca osoba uznala svoj dlh čo do dôvodu a výšky. V jej prejave nebol zrejмый ani právny dôvod vzniku žalovaného nároku a už vôbec nie jeho výška. Svojim prejavom sa domáhala jedine toho, aby v prípade vyhovenia žalobe jej bolo umožnené splniť záväzok v splátkach. Z jej podania zo dňa 13.2.2017 ani nebolo dostatočne zrejmé, čoho sa ním domáha a takýto neúplný a vadný prejav mal byť dopĺňaný a opravovaný postupom podľa § 127 a § 128 CSP.

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním aj osobitný subjekt na strane žalovanej a to Združenie na ochranu práv občana - AVES, ktorý navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zrekapituloval priebeh konania a uviedol, že na podporu svojho nároku žalobca nepredložil potrebné listinné dôkazy a doložil iba dohodu o splátkach a uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na dohodu o splátkach a uznanie dlhu zo dňa 22.10.2015 uviedol, že podľa § 558 Občianskeho zákonníka uznanie dlhu nemá žiaden právny následok, nakoľko žalovaná predmetnou dohodou uznávala premlčaný dlh, o ktorom nevedela, že je premlčaný. Polemizoval s dôvodmi, pre ktoré odvolací súd zrušil pôvodné rozhodnutie prvoinštančného súdu, keď judikáty, na ktoré v ňom bolo odkazované sa týkali zrejme skutkovo odlišných vecí. Bol toho názoru, že ak sú ustanovenia dohody o splátkach a uznaní dlhu ex lege je neplatné, potom žalovaná platne neuznala svoj dlh voči žalobcovi v sume 1.983,95 eur. Citoval § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že žalovaná uznávací prejav nevyslovila na pojednávaní a ani v prítomnosti advokáta tak, ako tomu bolo v odkazovaných judikátoch. Zaoberal sa ďalej obsahom podania žalovanej zo dňa 13.2.2017, ktorý bol v podstate len jej „životopisom“ z rokov 2012, 2013 a 2014. K samotným dôvodom žaloby sa žalovaná nevyjadrila a z jej prejavu nie je zrejmé, aký dlh bola ochotná v menších splátkach splatiť, keď žiaden dlh neexistoval. Taktiež pred súdom na pojednávaní dňa 16.10.2017 sa žalovaná k žalobe nevedela vyjadriť a nevedela, čo má povedať a zrejme ani nevedela, čo znamená premlčanie pohľadávky. Prítom podľa legislatívy EÚ a judikatúry Európskeho súdneho dvora spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana má byť nepochybne chránený proti nečestným praktikám. Z prednesu žalovanej na pojednávaní je nepochybné, že postoj, ktorý k žalobe zaujala nie je primárne založený na tom, že skutkové tvrdenia žalobcu nepopiera, ale na tom, že ich podstatu dostatočne nechápe a venuje sa len svojej ťažkej životnej situácii. Formuláciu obsiahnutú v jej podaní zo dňa 13.2.2017 tak nemožno považovať za kvalifikované uznanie dlhu a najmä nie za uznanie nároku pred súdom. Ak v prípade spotrebiteľa nemožno použiť ustanovenia rozsudku pre zmeškanie, nedáva logiku, aby bolo možné v jeho prípade akceptovať ust. § 282 ods. 1 CSP, upravujúceho rozsudok pre uznanie nároku. Mal tiež za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je ani dostatočne odôvodnené.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného z dňa 20.7.2021 navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100%. Taktiež zrekapituloval doterajší priebeh konania a mal za to, že Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení zo dňa 28.9.2020 vyslovil právny názor, že v prvostupňovom konaní v dôsledku uznávacieho prejavu žalovanej zo dňa 13.2.2017 boli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie. S týmto názorom sa stotožnil aj on, ako aj konajúci prvoinštančný súd.

10. Žalovaná vo vyjadrení k stanovisku žalobcu trvala na návrhu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a priznal jej plný nárok na náhradu trov konania. Mala za to, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí v tejto veci nikdy výslovne jej písomnému prejavu nepriznal váhu uznávacieho prejavu. Odvolací súd iba uložil konajúcemu súdu sa ním bližšie zaoberať a skúmať, či ho je možné hodnotiť ako uznávací prejav a to zvlášť aj s ohľadom na špecifiká spotrebiteľských sporov.

11. Žalobca v odvolacej duplike z 10.9.2021 znovu označil rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a navrhol ho potvrdiť, keď zdôraznil, že rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak žalovaný kedykoľvek počas konania pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, a k takémuto účinnému procesnému uznaniu dlhu v konaní aj došlo.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalovanej a Združenia na ochranu práv občana - AVES ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenými osobami, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolania prípustné nie sú.

13. Podľa výrokovej časti preskúmaného rozhodnutia celkom jednoznačne konajúci súd vec - spor rozhodol rozsudkom pre uznanie.

14. Podľa § 356 písm. a/ CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

15. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. V prejednávanej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku.

16. Keďže odvolanie samostatne podal i osobitný subjekt na strane žalovanej - Združenie na ochranu práv občana - AVES, je nevyhnutné sa vyjadriť i k jeho procesnému postaveniu v konaní. Tento subjekt je v zásade oprávnený na všetky právne úkony, ktoré môže vykonať strana okrem tých, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu, teda úkonov vyplývajúcich z hmotného práva. Tomuto subjektu nepatria úkony disponujúce s predmetom konania (napr. ani uznanie nároku), avšak tento osobitný subjekt môže podávať opravné prostriedky v rozsahu vyhradenom subjektu právneho vzťahu. Takáto právnická osoba však nemá v spore postavenie klasického intervenienta, keďže v jej prípade absenteje právny záujem na výsledku sporu.

17. Vo vzťahu k uznávaciemu prejavu žalovanej zo dňa 13.2.2017 sa odvolací súd pridrižiava všetkých záverov obsiahnutých už v rozhodnutí z 28.9.2020 a preskúmané rozhodnutie považuje za dostatočné a prilihavo odôvodnené.

18. Podľa § 282 CSP ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

19. Uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného (prejavom dispozičnej zásady), čo v praxi znamená, že uznanie nároku je účinné, ak sa urobí vo vzťahu k súdu. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady takéhoto uznania, pretože ide o procesný úkon, ktorý je treba striktno odlišovať od mimoprocesných hmotnoprávných úkonov, ako napr. uznanie dlhu v zmysle § 558 OZ. Rozsudok na základe uznania sa neopiera o zistený skutkový stav (ktorý sa ani nemá zisťovať), ale opiera sa o konkrétny uznávací prejav žalovaného, ktorý možno urobiť v ktoromkoľvek štádiu konania. V sporovom kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na stranách sporu. Súd sa preto obmedzí na konštatovanie, že žalovaný uznal nárok uplatnený žalobou, a toto uznanie plne stačí na to, aby súd nárok v zmysle uznania priznal (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/76/2015 z 31.3.2015). Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje text ustanovenia § 282 CSP, z ktorého direktívne plynie, že súd „rozhodne“ namiesto „môže rozhodnúť“, kde by bola súdu daná možnosť posúdiť vec aj inak, než znie uznávací prejav a dáva do pozornosti aj to, že zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva, aby rozhodnutie súdu rozsudkom pre uznanie bolo vylúčené v spotrebiteľských sporoch (porovnaj § 300 CSP).

20. Je pravdou, že nie každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Rozsudok pre uznanie, ako aj každé iné rozhodnutie súdu, musí byť zákonný. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že vychádzajúc z obsahu spisu, žalovaná v prejednávanej veci slobodne a dobrovoľne prejavila voči súdu svoju vôľu uznať nárok žalobcu, resp. nebol preukázaný opak toho, napr. že žalobca nejakým spôsobom si vynútil tento jej prejav vo vzťahu k súdu. Z uvedeného dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné neakceptovať písomné uznanie uplatneného nároku, ktoré je aj celkom určité a jednoznačné.

21. Vo vzťahu sporových strán žalovaná mala dostatok času uviesť si povahu svojho záväzku a premyslieť si svoje kroky i procesnú stratégiu. Zmluvu so žalobcom uzavrela ešte v roku 2003. Svoj dlh voči žalobcovi uznala osobitne v listine z 22.10.2015, kedy s veriteľom uzavrela i dohodu o splátkach.

22. V konaní žaloba žalovanej s príslušnými poučeniami (vrátane možnosti zastúpenia - § 291 CSP či možnosti zastúpenia Centrom právnej pomoci) bola riadne doručená 7.2.2017 a žalovaná na ňu reagovala podaním z 13.2.2017 (viď č.l. 38 spisu), kde konkrétne a so znalosťou veci uviedla: „Som ochotná a chcem svoj dlh splatiť v menších splátkach“.

23. K rozsudku na základe uznania nároku môže dôjsť jedine na základe konkrétneho procesného prejavu žalovaného v konaní a to v jeho ktoromkoľvek štádiu. Ak teda žalovaný svojím úkonom, ktorý možno obsahovo posúdiť ako uznanie žalobou uplatneného procesného nároku tento nerozporuje, môže žalobca navrhnúť vydanie rozsudku na základe uznania nároku.

24. Neobstoja odvolacie námietky, podľa ktorých prejav žalovanej nebol dostatočne jasný, presný a zrozumiteľný. Nemožno podceňovať žalovanú, ako subjekt plne spôsobilý na právne úkony a bez ďalšieho u nej predpokladať, že si nemohla byť vedomá dôsledkov svojho uznávacieho prejavu. Je zrejmé, že žalovaná bola kompetentná uzavrieť so žalobcom zmluvu o úvere v roku 2003, v roku 2015 uzavrieť (zrejme so znalosťou veci) dohodu o splátkach a uznaní dlhu a 13.2.2017 (po oboznámení sa so žalobou) deklarovať ochotu svoj dlh zaplatiť v menších splátkach, čomu vo forme 30,00 eurových splátok bolo vyhovené.

25. Keďže boli v preskúmvanej veci splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku, proti rozsudku odvolanie nie je prípustné a odvolací súd odvolania musel odmietnuť.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi voči neúspešnej žalovanej podľa § 255 ods. 1 CSP bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Pre aplikáciu § 257 CSP neboli zistené tvrdené a ani prechodné aktuálne existujúce dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).